Lietas arhīva Nr. KA05-0062-21/6
ECLI:LV:VAT:2021:0506.13800018717.4.S

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**

Valmierā 2021.gada 6.maijā

Vidzemes apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja Elfa Driba
tiesnese Ginta Gita Kukaine un tiesnese Guna Krieviņa,
piedaloties prokurorei Daigai Langinai,
aizstāvei Gunai Karitonei
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu sakarā ar Valmieras rajona prokuratūras prokurores Daigas Langinas iesniegto apelācijas protestu par Vidzemes rajona tiesas 2020.gada 28.oktobra spriedumu, ar kuru /pers. C/, personas kods /personas kods/, atzīts par nevainīgu un attaisnots celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 4.punkta.

Aprakstošā daļa

/pers. C/ apsūdzēts par to, ka viņš, būdams persona, kas ievietota ieslodzījuma vietā, tīši nodarīja vieglu miesas bojājumu, proti:
/datums/laikā no plkst. 10.00 līdz plkst. 10.25, atrodoties /adrese/, Ieslodzījuma vietu pārvaldes /ieslodzījuma vieta/ sporta zāles ēkas 2.stāva kāpņu telpas gaitenī pie pirts priekštelpas, būdams persona, kas ievietota /ieslodzījuma vieta/ brīvības atņemšanas soda izciešanai, brīdī, kad cietumā ieslodzītais /pers. D/ uzkopa telpas, /pers. C/, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrota iemesla dēļ uzbruka /pers. D/ tīši ar slotas kātam līdzīgu priekšmetu ne mazāk kā divas reizes iesita viņam pa galvu, pēc kā /pers. D/ nokrita zemē uz grīdas. Tādā veidā /pers. C/ ar nodomu nodarīja /pers. D/ vieglus miesas bojājumus, kas izraisīja īslaicīgu veselības traucējumu uz laiku no 7 dienām līdz 21 dienai, kas izpaudās galvas sasituma veidā ar sistu brūci pakausī un kreisā elkoņa sasituma ar sistām brūcēm (2) kreisā elkoņa apvidū.

Apsūdzībā norādīts, ka ar šādu savu rīcību /pers. C/ izdarīja Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 4.punktā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Ar Vidzemes rajona tiesas spriedumu /pers. C/ atzīts par nevainīgu pret viņu celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 4.punkta un attaisnots.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas protestu iesniegusi Valmieras rajona prokuratūras prokurore Daiga Langina, kura uzskata spriedumu par nelikumīgu un nepamatotu. Tiesa nepamatoti apšaubījusi vienīgā aculiecinieka /pers. E/ liecības, kurš konsekventi gan pirmstiesas kriminālprocesā, gan tiesā liecināja, ka redzēja, kā /pers. C/ ar mietam līdzīgu priekšmetu iesita divas reizes /pers. D/. Turklāt nepamatots ir tiesas atzinums, ka lietā nav pierādījumu, kas apstiprinātu /pers. D/ /datums/sniegto liecību patiesumu. Sniedzot šādu atzinumu, tiesa nav izvērtējusi liecinieka /pers. E/ liecības kopsakarībā ar /pers. D/ sniegtajām liecībām un nav ņēmusi vērā faktu, ka /pers. D/ /datums/liecības pēc būtības atbilst /pers. E/ atspoguļotajam notikumam. Liecinieks/pers. E/ ir raksturojis priekšmeta izskatu, ar kuru izdarīti sitieni /pers. D/, un tā pazīmes faktiski atbilst priekšmetam, ar kādu, pēc /pers. D/ teiktā, no /pers. C/ ir saņēmis sitienus pa galvu. Šādos apstākļos lietā ir pierādīts, ka miesas bojājumus /pers. D/ nodarīja tieši /pers. C/, nevis viņš tos ieguva nokrītot.

Apšaubot liecinieka /pers. E/ liecību ticamību, tiesa nav konstatējusi iemeslu, kura dēļ /pers. E/ vajadzētu aprunāt apsūdzēto darbībās, kuras viņš nav veicis, vai nepamatoti noliegt faktu, ka /pers. D/ miesas bojājumus guvis nokrītot. Tāpat tiesa nav konstatējusi faktu, kura dēļ /pers. D/ /datums/liecībās /pers. C/ aprunātu, jo liecinieks /pers. G/ pirmās instances tiesā vienozīmīgi apstiprināja, ka /datums/, pierakstot /pers. D/ liecības, viņš nav bijis ieinteresēts lietas iznākumā, un /pers. D/ detalizēto liecību par notikušā faktiskiem apstākļiem, /pers. C/ uzbrukuma iemeslu un to, kāpēc sākumā nesniedza patiesu informāciju par miesas bojājumu iegūšanas apstākļiem, sniedzis pats. Prokurores ieskatā tieši šajās liecībās /pers. D/ vaļsirdīgi izklāstīja notikuma faktiskos apstākļus, jo arī no apsūdzētā /pers. C/ liecībām izriet, ka starp viņu un /pers. D/ notikuma dienā pastāvēja nesaskaņas saistībā ar neatļautu vielu piegādi cietuma /kamera/.kamerai, kas arī bija motīvs, kura dēļ /pers. C/ vērsās pret /pers. D/.

Attaisnojot /pers. C/ celtajā apsūdzībā, tiesa nav ņēmusi vērā /pers. D/ norādīto, ka ar viņi ar /pers. C/ sarunājuši, ko /pers. D/ liecinās par traumu gūšanas apstākļiem. Tā kā /pers. D/ savā liecībā nav norādījis konkrētu dienu un laiku, kad notikusi vienošanās ar /pers. C/, tad tiesa nepamatoti apšaubījusi /pers. D/ liecību patiesumu šajā daļā, jo /pers. D/ un /pers. C/ savas liecības par notikušā faktiskiem apstākļiem sniedza tikai /datums/, kas neizslēdz /pers. D/ norādīto, ka šajā periodā viņiem bija iespējams satikties. Šo faktu pēc būtības pirmās instances tiesā apstiprinājis arī apsūdzētais /pers. C/, tāpēc prokurore uzskata, ka tiesa nepamatoti norādījusi, ka iztiesāšanā nav konstatēti tādi apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt /pers. D/ sniegto liecību par paša neuzmanīgās rīcības rezultātā iegūtajiem miesas bojājumiem. /pers. D/ liecības, kurās viņš liecina par miesas bojājumu iegūšanu nokrītot, esot vērtējamas kritiski, ņemot vērā cietumā valdošo subkultūru. Uz šādu faktu tiesā norādījis arī liecinieks /pers. I/, taču tiesa to atstājusi bez ievērības. Par to, ka cietumā šāda rīcība no cietušā puses ir ierasta prakse, savās liecībās minējusi arī lieciniece /pers. J/.

Prokurore nepiekrīt tiesas atzinumam, ka nav piešķirama pierādījuma nozīme /datums/ eksperta atzinumam /numurs/. Kaut gan atzinumā norādīts, ka nevar izslēgt, ka /pers. D/ konstatētie miesas bojājumi vai kāds no tiem varētu tikt nodarīts arī ar apskates protokolā minēto slotas kātu, tomēr tiesa nav ņēmusi vērā, ka apsūdzībā kā nozieguma izdarīšanas priekšmets ir minēts slotas kātam līdzīgs priekšmets, ko ir pamats pielīdzināt ekspertīzē aplūkotajam priekšmetam. Tiesai nebija pamata šo atzinumu nevērtēt kā pierādījumu.

Tāpat prokurore nepiekrīt, ka sliktā apgaismojuma dēļ ir kritiski vērtējamas liecinieka /pers. E/ liecības, jo faktiski visi cietuma darbinieki, kas tika pratināti kā liecinieki, norādīja, ka apgaismojums telpā bija pietiekami labs, turklāt viss notika gaišā dienas laikā, spīdot saulei. Pie tam jāņem vērā, ka liecinieks /pers. E/ nekad nav apgalvojis, ka sliktās redzamības dēļ viņš skaidri nesaskatīja cietušo vai pāridarītāju, tāpat arī viņu darbības un priekšmeta, ar kuru tika sists /pers. D/, vizuālo izskatu un formu. Tāpēc vien, ka trepju augšgalā uz grīdas netika konstatētas asins pēdas, nav pamata apšaubīt liecinieka liecību patiesumu. No asiņu pēdām var secināt, ka tās pilēja, nevis tecēja strūklas veidā, turklāt jāņem vērā, ka pēc uzbrukuma /pers. D/ pārvietojās gan uz palīgtelpām, gan kāpa pa trepēm. Vērtējot liecinieka /pers. E/ liecību ticamību, tiesa nepamatoti apšaubījusi liecību pārbaudē uz vietas

fiksētos apstākļus. No sprieduma nav saprotams, no kādiem apskates protokolā norādītajiem faktiem nav secināms, ka ēkas otrajā stāvā trepju augšgalā izvietotajā laukumā /pers. D/ stāvējis kājās miesas bojājumu nodarīšanas laikā.

Turklāt tiesa, attaisnojot apsūdzēto, nepareizi norādījusi, ka liecinieka /pers. I/ rīcībā nav ziņas, kas apstiprinātu tīšu miesas bojājumu nodarīšanu /pers. D/. Tieši pretēji, liecinieks /pers. I/ liecināja, ka veicis pārrunas ar /pers. D/, kurš viņam mutiski paziņojis, ka viņu fiziski iespaidojis notiesātais /pers. C/, taču kategoriski atteicies to apstiprināt rakstveidā. Arī liecinieks /pers. K/ norādījis, ka ne tikai cietuma uzraugs /pers. E/ redzējis, ka /pers. C/ sitis /pers. D/, bet to viņam apstiprinājis arī pats /pers. D/. Vērtējot liecinieku liecību ticamību, tiesa bez ievērības atstājusi liecinieka /pers. L/ sniegtās ziņas par faktiem, ka tad, kad /pers. D/ atbrīvojies no cietuma, dzirdējis, ka /pers. C/ iesitis pa galvu /pers. D/. Tā kā konkrētais liecinieks neredzēja ne piekaušanas, ne miesas bojājumu gūšanas faktu, tad viņa liecības bija jāvērtē kopsakarā ar citiem pierādījumiem, taču tas nav darīts. Tāpat nepamatoti nav novērtētas liecinieka /pers. M/ liecības, ka kamerā dzirdējis, ka apsūdzībā norādītajā vietā, laikā un apstākļos bijis negadījums starp /pers. C/ un /pers. D/.

Pastāvot šādiem lietā iegūtiem pierādījumiem, tiesai nebija pamats atzīt par ticamām /pers. D/ tiesā sniegtās liecības, bet tās bija jāvērtē kopsakarībā ar citiem lietā esošiem un tiesas sēdē pārbaudītiem pierādījumiem, taču tas nav darīts. Minēto apstākļu dēļ prokurore uzskata, ka ārpus saprātīgām šaubām ir pierādīta apsūdzētā /pers. C/ vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, tāpēc lūgusi apelācijas instances tiesu atkārtoti pārvērtēt lietā iegūtos pierādījumus, atcelt Vidzemes rajona tiesas 2020.gada 28.oktobra spriedumu un taisīt jaunu, /pers. C/ notiesājošu spriedumu, atzīstot apsūdzēto par vainīgu Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 4.punktā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodot viņu par izdarīto ar panta sankcijā paredzēto brīvības atņemšanu uz 5 mēnešiem.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. C/ neatzina apelācijas protestu un liecināja, ka miesas bojājumus /pers. D/ nav nodarījis. Līdz /datums//pers. D/ pazina kādu mēnesi. Lai arī cietumā atradies augstākā statusā par /pers. D/, attiecības ar pēdējo bijušas labas, jo abi kopā strādājuši cietuma sporta zālē. Izturējies pret /pers. D/ kā pret līdzvērtīgu notiesāto. Nenoliedza, ka /datums/ap plkst. 10.00 kopā ar /pers. D/ strādājis cietuma sporta zāles palīgtelpās. No ieslodzītajiem tur bijuši tikai divatā, jo cietuma apsargi viņus sporta zāles palīgtelpās ieslēguši, tā kā blakus telpās atradušies ieslodzītie no kameru režīma. Pats strādājis pie elektriķa, bet /pers. D/ veicis uzkopšanas darbus. Vienā brīdī pie viņa telpās ienācis notiesātais /pers. M/, kurš bijis ļoti dusmīgs par viņa kamerai nosūtīto īsziņu. /pers. M/ iesitis viņam (/pers. C/) vismaz astoņas reizes, nodarot miesas bojājumus uz sejas vaiga rajonā. Kad /pers. M/ uzzinājis, ka tās īsziņas no viņa telefona nosūtījis /pers. D/ nevis viņš, tad aizgājis prom. Kā liecināja apsūdzētais, pēc /pers. M/ aiziešanas gājis meklēt /pers. D/, kuru atradis, sēžot tumsā uz trepēm. Sācis uz /pers. D/ kliegt, jo domājis, ka tāpat kā iepriekš viņš "sarijies tabletes" un nokritis. Bijis dusmīgs par iepriekšējās dienas gadījumu, kad /pers. D/ apreibinošo vielu iespaidā sporta telpās nokrita un sasita traukus, kā arī bijis dusmīgs par nepamatoti nosūtīto īsziņu /pers. M/, kuras dēļ viņam nepamatoti tika nodarīti miesas bojājumi. Kliedzis, jo bija atbildīgā persona sporta zālē par uzkopšanas darbiem. Redzējis, ka /pers. D/ ir miesas bojājumi, jo viņam pa seju pilējušas asinis. Notikuma vietā bijis ļoti daudz asiņu. Kā viņš miesas bojājumus guvis, nezin, jo to nav redzējis. Pieļauj, ka kārtējo reizi atkal nokritis. Kliegšanu uz /pers. D/ dzirdējis cietuma apsargs /pers. E/, kurš nācis pa pirmā stāva durvīm un jautājis: "Kas te notiek?". Noliecies un redzējis dežūrējošam apsargam tikai kāju, tāpēc domā, ka arī apsargs varēja redzēt tikai viņa kāju, nevis viņu pilnā augumā. Atbildējis, ka nekas nenotiek, un aizgājis prom, atstājot asiņojošo /pers. D/ sēžot uz trepēm. To, vai /pers. D/ tuvumā atradušies kādi priekšmeti, nezin, nav skatījies. Tā arī nav sapratis, ko /pers. D/ tajā laikā uz trepēm darījis, jo trepju tīrīšana bija paredzēta tikai vakarā. /pers. D/ apsūdzībā norādītajā laikā bija jāatrodas kurtuvē. No notikuma vietas aizgājis prom, nesagaidot apsarga pienākšanu, jo domājis, ka /pers. D/ "iekritīs" par aizliegto vielu lietošanu. Kad apsargs kopā ar /pers. D/ ienākuši pie viņa, /pers. D/ smējies un visur pilējušas asinis. Sācis tās slaucīt, bet apsargs atbildējis, ka neko nevajag slaucīt. Pie /pers. D/ atradušās ne tikai slotas, bet arī slotas kāti, uz kuriem, visticamāk, asinis pēc notikušā arī uzpilējušas. Apsūdzētais kategoriski noliedza, ka būtu nodarījis miesas bojājumus /pers. D/. Domā, ka /pers. D/ tos guvis, krītot pa trepēm, vai viņam tos varēja nodarīt notiesātais /pers. M/, kad dusmīgs gāja pa trepēm. Iepriekš par /pers. M/ neesot liecinājis, jo baidījies no iespējamās atriebības. Domā, ka arī liecinieks /pers. E/, liecinot, ka miesas bojājumus /pers. D/ nodarījis viņš nevis /pers. M/, tā dara, lai nepazaudētu cietuma apsarga darbu, jo apsargam nebija tiesības ļaut kameru režīmā esošajam /pers. M/ brīvi staigāt pa cietuma teritoriju. Norādīja, ka viņam nav bijuši konflikti ar apsargu /pers. E/ ne pirms notikuma, ne pēc tā. Tā kā miesas bojājumus /pers. D/ nav nodarījis, tad apsūdzētais lūdza apelācijas instances tiesu atstāt negrozītu pirmās instances tiesas attaisnojošu spriedumu.

Motīvu daļa

Apsvērusi apelācijas protestā minētos motīvus, nopratinājusi apsūdzēto /pers. C/, uzklausījusi apsūdzētā aizstāves Gunas Karitones un prokurores Daigas Langinas viedokli, kā arī pārbaudījusi pierādījumus lietā, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas protests ir pamatots un apmierināms, tāpēc saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 565. panta trešās daļas 2. punktu Vidzemes rajona tiesas 2020.gada 28.oktobra attaisnojošais spriedums ir atceļams un lietā taisāms /pers. C/ notiesājošs spriedums.

Vidzemes apgabaltiesa konstatē, ka /pers. C/, būdams persona, kas ievietota ieslodzījuma vietā, tīši nodarīja vieglu miesas bojājumu, proti:

/datums/laikā no plkst. 10.00 līdz plkst. 10.25, atrodoties /adrese/, Ieslodzījuma vietu pārvaldes /ieslodzījuma vieta/ sporta zāles ēkas 2.stāva kāpņu telpas gaiterī pie pirts priekštelpas, /pers. C/, būdams persona, kas ievietota /ieslodzījuma vieta/ brīvības atņemšanas soda izciešanai, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrota iemesla dēļ brīdī, kad ieslodzītais /pers. D/ uzkopa telpas, uzbruka /pers. D/. /pers. C/ tīši ne mazāk kā divas reizes ar slotas kātam līdzīgu priekšmetu iesita /pers. D/ pa galvu, nodarot viņam vieglus miesas bojājumus, kas izraisīja īslaicīgu veselības traucējumu uz laiku no 7 dienām līdz 21 dienai - galvas sasituma veidā ar sistu brūci pakausī un kreisā elkoņa sasitumu ar sistām brūcēm (2) kreisā elkoņa apvidū.

Šādā veidā /pers. C/ izdarīja Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 4.punktā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka /pers. C/ vaina spriedumā norādītajā apsūdzības apjomā ir pierādīta ar lietā iegūtiem un tiesas izmeklēšanā pārbaudītiem pierādījumiem.

Lietā netiek apšaubīts fakts, ka /datums//pers. C/ un /pers. D/ atradās Ieslodzījuma vietu pārvaldes /ieslodzījuma vieta/, kur izcieta brīvības atņemšanas sodus. Netiek apšaubīts, ka minētajā dienā abi notiesātie atradās /ieslodzījuma vieta/ sporta zāles palīgtelpās, kur atbilstoši uzticētiem pienākumiem veica uzkopšanas darbus. Tāpat netiek apšaubīts, ka /datums/laika posmā no plkst.10.00 līdz plkst.10.25 /pers. D/ guva tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumā Nr./numurs/ konstatētos vieglos miesas bojājumus- galvas sasitumu ar sistu brūci pakausī un kreisā elkoņa sasitumu ar sistām brūcēm (2) kreisā elkoņa apvidū (lietas 1.sējums 97.lapa).

Vidzemes apgabaltiesa nepiekrīt pirmās instances tiesas atzinumam, ka konstatētos miesas bojājumus /pers. D/ guva paša neuzmanīgās rīcības rezultātā, paslīdot un krītot no sava auguma augstuma, nevis apsūdzētā /pers. C/ pielietotās tīšās vardarbīgās rīcības rezultātā.

Vidzemes apgabaltiesa, atkārtoti izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus, pirmās instances tiesas sēžu audioierakstus, kuros fiksētas pirmās instances tiesas sēdēs sniegtās apsūdzētā un liecinieku liecības, konstatē, ka, lai gan apsūdzētais /pers. C/ visā lietas izskatīšanas laikā kategoriski noliedz savu vainu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, nav pamats apšaubīt aculiecinieka /ieslodzījuma vieta/ uzrauga /pers. E/ pirmās instances tiesā sniegtās liecības, ka /datums/vieglos miesas bojājumus- galvas sasitumu ar sistu brūci pakausī un kreisā elkoņa sasitumu ar sistām brūcēm kreisā elkoņa apvidū- /pers. D/ spriedumā norādītajā vietā, laikā un apstākļos nodarīja apsūdzētais /pers. C/, tīši sitot /pers. D/ ar slotas kātam līdzīgu priekšmetu (lietas

2.sējuma 57.-59., 161.-162.lapa).

Apelācijas instances tiesa secina, ka šādas konsekventas un detalizētas liecības par notikušā faktiskiem apstākļiem, vainīgo personu liecinieks /pers. E/ sniedzis visā lietas izmeklēšanas laikā. Liecinieka liecībās sniegtās ziņas par faktiem guvušas apstiprinājumu ar paša /pers. D/ /datums/sniegtajām liecībām, liecinieku /pers. P/, /pers. M/, /pers. I/, /pers. S/, /pers. K/, /pers. J/, /pers. G/ liecībām, kā arī lietā iegūtiem objektīviem pierādījumiem- tiesu medicīnisko ekspertīžu Nr./numurs/ un Nr./numurs/ atzinumos izdarītajiem secinājumiem un notikuma vietas apskatē fiksētajām ziņām.

Saskaņā ar tiesu medicīniskās ekspertīzes Nr. /numurs/ atzinumā secināto /pers. D/ konstatēti viegli miesas bojājumi, kas izraisījuši īslaicīgu veselības traucējumu no 7 līdz 21 dienai – galvas sasitums ar sistu brūci pakausī un kreisā elkoņa sasitums ar sistām brūcēm (2) kreisā elkoņa apvidū, kuras varēja rasties /datums/cieta trula priekšmeta (priekšmetu) iedarbības rezultātā. Eksperts atzinis, ka sistā brūce galvā radusies vismaz vienas traumatiskas iedarbības rezultātā, sistās brūces kreisā elkoņa apvidū vismaz vienas traumatiskas iedarbības rezultātā (lietas 1.sējuma 97.lapa).

/datums/papildus tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumā Nr./numurs/ eksperts secinājis, ka nevar izslēgt, ka /pers. D/ konstatētie miesas bojājumi vai kāds no tiem varētu tikt nodarīts ar slotas kātu (lietas 1.sējuma 100.-101.lapa).

Vidzemes apgabaltiesai nav pamats apšaubīt, ka tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumā konstatētos miesas bojājumus /pers. D/ liecinieka /pers. E/ liecībās norādītos apstākļos nodarījis apsūdzētais /pers. C/, tīši sitot ar slotas kātam līdzīgu priekšmetu. Liecinieks/pers. E/ ne tikai pirmās instances tiesas sēdēs, bet arī pirmstiesas kriminālprocesā konsekventi liecinājis, ka, ieejot blakus sporta zālei esošajā palīgtelpā, kurā atrodas trepes uz otro stāvu, redzējis, ka otrā stāva trepju laukumā notiesātais /pers. C/, pārliecies pāri uz grīdas sakņupušajam notiesātajam /pers. D/, ar kokam līdzīgu priekšmetu, kuru bija satvēris ar abām rokām, izdarīja tīšu sitienu pa /pers. D/ ķermeni. Saskaņā ar pirmās instances tiesas sēdēs Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.un 2.punkta kārtībā nolasītajām liecinieka /pers. E/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtajām liecībām, viņš skaidri saskatījis sitēja seju, tā kā /pers. C/ bija noliecies, lai izdarītu sitienu, un atradās ar seju pret viņu. Esot uzkliedzis, lai pārtrauc sišanu, pēc kā /pers. C/ no notikuma vietas aizskrējis uz otrā stāva sporta zāles palīgtelpām, bet viņš uzskrējis pie /pers. D/, kuru ar asiņojošu brūci galvā tūlīt pat novedis lejā uz pirmo stāvu un nodevis kolēģim /pers. P/. Par notikušo nekavējoties rācijā ziņojis cietuma dežurantam /pers. S/, vienlaicīgi dodoties uzmeklēt /pers. C/, kuru atradis otrā stāva palīgtelpā, mazgājot nost svaigas asinis (lietas 1.sējuma 4.,8., 80.-81., 82.,83., 102.-104., 107., 194.-199.lapa).

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka liecinieka /pers. E/ visā lietas izskatīšanas laikā liecībās norādītos faktus apstiprinājis arī liecinieks /pers. D/ savās /datums/sniegtajās liecībās, kuras Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punkta un 2.punktā kārtībā nolasītas pirmās instances tiesas sēdē. Atbilstoši liecībās fiksētajam trepju telpā, kuras grīdu viņš tobrīd uzkopis, " ieskrējis /pers. C/. Pēkšņi saņēmu negaidītu sitienu pa galvu. Pēc sitiena es pagriezos pusapgriezienā uz to pusi, no kuras saņēmu sitienu, un ieraudzīju stāvot durvju ailē /pers. C/, kuram rokās bija koka birstes kāts. Tad /pers. C/ veica vēl vienu sitienu man pa galvu. Viss notika tik ātri, ka es pat nepaspēju noreaģēt un kaut kā aizsargāties [..] Tālāk notikušo skaidri neatceros.[..] atceros, ka kāds palīdzēja man nokāpt pa kāpnēm. Tad atceros, ka sēdos ātrās palīdzības mašīnā .[..] Kad atnācu uz vienību, /pers. C/ pasauca mani uz notiesāto mantu glabāšanas noliktavu, tur mēs parunājām un es piekritu uzņemties vainu par "kosjaku", kuru izdarīja /pers. C/ un par kuru no viņa prasīs paskaidrojumus citi notiesātie "(lietas 1.sējuma 68.-69.lapa).

Liecinieks /pers. D/ pirmās instances tiesā liecināja, ka miesas bojājumus guva, jo, tīrot trepju telpu, paslīdēja, pakrita un atsita galvas aizmugurējo daļu pret sienu (lietas 2.sējuma 90.-91.lapa). Savās pirmstiesas kriminālprocesā /datums/sniegtajās liecībās, kuras pirmās instances tiesas sēdē tika nolasītas Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punkta kārtībā, viņš liecinājis atšķirīgi "paslīdēja kāja un es atsitos ar galvu pret stenderi un atsitu roku " (lietas 9.lapa), /datums/ liecināja, ka " nokritu, jo paslīdēja kāja. Krītot es atsitu galvu pret plintusu, kura atrodas starp grīdu un sienu" (lietas 64.lapa). /datums/apstiprināja savas /datums/liecības (lietas 1.sējuma 74.lapa).

Vidzemes apgabaltiesa, izvērtējusi visas gan pirmstiesas kriminālprocesā, gan pirmās instances tiesā liecinieka /pers. D/ sniegtās liecības, atzīst par ticamām /pers. D/ /datums/sniegtās liecības, kuras viņš sniedza laikā, kad neatradās ieslodzījuma vietā. Apelācijas instances tiesa konstatē, ka /datums/, /datums/ un /datums/, kā arī pirmās instances tiesas sēdē sniegtie /pers. D/ apgalvojumi, ka miesas bojājumus guvis, krītot no sava auguma augstuma, kam ticamību piedevusi pirmās instances tiesa, nav guvuši objektīvu apstiprinājumu ar citiem lietā iegūtiem pierādījumiem, tostarp tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumā Nr./numurs/ secināto, ka "nevar izslēgt, ka /pers. D/ konstatētie miesas bojājumi, vai kāds no tiem, varētu tikt nodarīts ar apskates protokolā minēto slotas kātu" (lietas 1.sējuma 100.-101.lapa).

Turklāt, vērtējot liecinieka /pers. D/ liecību ticamību, vērā jāņem ieslodzījuma vietās pastāvošā subkultūra, ka zemākā statusā esošais notiesātais nav tiesīgs sūdzēties un parasti arī nesūdzas par augstākā statusā esoša notiesātā pret viņu vērsto prettiesisko rīcību, uz kuru pirmās instances tiesā norādīja ne tikai /ieslodzījuma vieta/ drošības daļas priekšnieks /pers. I/ un cietuma medmāsa /pers. J/, bet arī pats notiesātais /pers. C/.

Atbilstoši liecinieka /pers. I/ liecinātajam viņš personīgi pēc notikušā ticies ar /pers. D/, kurš viņam paskaidrojis, ka /datums/miesas bojājumus viņam nodarījis /pers. C/. /pers. D/, apstiprinot šo faktu, viennozīmīgi norādījis, ka nevēlas būt cietušais, tāpēc dokumentos noliegs faktu, ka /pers. C/ pielietojis pret viņu tīšu vardarbību, lai citas ieslodzījuma vietā esošās personas neiespaidotu viņu. Saskaņā ar pirmās instances tiesas sēdes skaņu ierakstā fiksēto, liecinieks /pers. I/ norādījis, ka ieslodzījuma vietā tā notiek, ka persona baiļu ietekmē atsakās sniegt rakstveidā liecības par cita notiesātā pret viņu pielietoto vardarbību (lietas 2.sējuma 136.-137.lapa). Pirmās instances tiesa šos liecinieka /pers. I/ liecībās norādītos faktus nepamatoti nav vērtējusi kopsakarībā ar citiem lietā iegūtiem pierādījumiem. Tostarp /datums//ieslodzījuma vieta/ dežuranta /pers. S/ norādīto, ka pēc /pers. E/ izsaukuma saņemšanas ieradies notikuma vietā, kur redzēja notiesāto /pers. D/ ar asiņojošu brūci galvā, kā arī notiesāto /pers. C/, kurš bija uztraucies un nav varējis paskaidrot par to, kas noticis. Kā apstiprinājis liecinieks /pers. S/, tad redzējis pie trepēm otrajā stāvā uz grīdas asinis. No redzētā sapratis, ka tur noticis konflikts starp abiem notiesātajiem (lietas 2.sējuma 57.-59.lapa).

To, ka blakus sporta zālei esošajās palīgtelpās spriedumā norādītajā laikā atradās tikai divi notiesātie - /pers. C/ un /pers. D/, kuri pildīja viņiem uzticētos telpu uzkopšanas darbus, apstiprina ne tikai liecinieki /pers. E/ un /pers. S/, bet arī cietuma uzraugs /pers. P/. Saskaņā ar liecinieka liecināto, kopā ar kolēģi /pers. E/ atradies cietuma sporta zālē, kur pieskatījuši kameru režīma notiesātos. Blakus sporta zālei palīgtelpās atradušies divi notiesātie /pers. D/ un /pers. C/, kuriem bija jāveic telpu uzkopšanas darbi. Vienā brīdī kolēģis /pers. E/, kurš atradies blakus palīgtelpu durvīm, pavēris tās un iegājis palīgtelpā. Dzirdējis kolēģa /pers. E/ kliedzienu "kas te notiek!". Sapratis, ka /pers. E/ kaut ko redzējis, tāpēc no sporta zāles vidus gājis uz telpu, kurā atradies /pers. E/. Ieejot telpā, redzējis jau pirmā stāvā esošo notiesāto /pers. D/ ar asiņojošu brūci galvā. /pers. E/ skrējis uz otro stāvu, kur iegājis palīgtelpā. /pers. D/ nav runājis, bet /pers. E/ teicis, ka otrs notiesātais /pers. C/, kas atradies palīgtelpās, ar koku sitis /pers. D/. Pēc notikušā /pers. D/ ticis nogādāts medicīnas daļā. Kā norādījis liecinieks, tad palīgtelpās kāpņu apgaismojums notikuma brīdī bija ieslēgts un cilvēkus, kas atrodas otrā stāva kāpņu galā, varēja gan redzēt, gan atpazīt (lietas 2.sējuma 90.-91.lapa).

Vidzemes apgabaltiesa konstatē, ka liecinieku /ieslodzījuma vieta/ darbinieku liecībās norādītie fakti par /pers. C/ vardarbīgo rīcību pret /pers. D/ apsūdzībā norādītajā vietā un laikā apstiprina arī notikuma vietas apskates protokolā fiksētās asiņu pēdas otrā stāva kāpņu laukumā un asins smērējumi uz sienas, asins traipi uz trepēm un pirmā stāva gaitenī (lietas 1.sējuma 16.-40.lapa).

Apelācijas instances tiesa secina, ka apskates protokolā fiksētās asiņu pēdas, to atrašanās vietas atbilst notikuma aculiecinieka /ieslodzījuma vieta/ uzrauga /pers. E/ konsekventi liecinātajam, ka /pers. D/ sišana notika trepju telpas otrajā stāvā pusguļus stāvoklī, pēc kā viņš uzreiz asiņojošu /pers. D/ pa trepēm novedis uz pirmo stāvu, kur pirmā stāva laukumā nodevis kolēģim /pers. P/.

Pirmās instances tiesa nepamatoti apšaubījusi notikuma aculiecinieka /pers. E/ sniegtās liecības sliktā apgaismojuma dēļ notikuma vietā. Vidzemes

apgabaltiesa konstatē, ka ne liecinieks /pers. E/, ne liecinieks /pers. P/, ne /pers. D/ nekad nav liecinājuši par sliktu apgaismojumu palīgtelpas otrā stāva trepju galā. Tieši pretēji, aculiecinieks /pers. E/ un pārējie /ieslodzījuma vieta/ darbinieki, kuri ieradās notikuma vietā- /pers. P/, /pers. S/, /pers. AA/, /pers. AB/, apstiprinājuši, ka notikuma vieta bija apgaismota. Turklāt jāņem vērā, ka liecinieks /pers. E/ nekad nav apgalvojis, ka sliktās redzamības dēļ viņš nebūtu skaidri saskatījis /pers. D/ un viņa pāridarītāju vai priekšmetu, ar kuru /pers. D/ tika sists.

Faktu, ka notikuma vieta no pirmā stāva bija labi pārredzama, apstiprina notikuma vietas apskates protokolā fiksētās ziņas, kā arī liecinieka /pers. E/ /datums/veiktās liecību pārbaudes uz vietas laikā konstatētie fakti, kas atspoguļoti arī klāt pievienotajās fotogrāfijās (lietas 1.sējuma 196.-199.lapa).

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka notikuma vietas apskates protokolā fiksētās asiņu pēdas pilnībā atbilst liecinieka /pers. E/ /datums/veiktās liecību pārbaudes uz vietas laikā norādītajam par asins pēdu atrašanās vietu, turklāt konkrētās procesuālās darbības laikā, piedaloties statistam, gūta nešaubīga pārliecība par liecinieka /pers. E/ apgalvojumu patiesumu, ka vietā, kur viņš pamanīja /pers. D/ sišanu, var redzēt ne tikai zemē sakņupušu cilvēku, bet arī kājās stāvošu personu, kura izdara sitienus (lietas 1.sējuma 194.-199.lapa).

Lietā iegūti nešaubīgi pierādījumi, ka cietuma sporta zāles otrā stāva palīgtelpās starp notiesātajam /pers. C/ un /pers. D/ visā laikā, kamēr viņi /ieslodzījuma vieta/ izcieta brīvības atņemšanas sodu, tika konstatēts tikai viens vardarbīgs konflikts. Šādos apstākļos nepamatoti pirmās instances tiesa atzinusi, ka /pers. E/ nebija aculiecinieks tam nodarījumam, kas atspoguļots /datums//pers. D/ liecībā, proti, pieļaujot iespējamību, ka liecinieks redzējis kādu citu konfliktu starp abiem notiesātajiem. Turklāt apsūdzētais /pers. C/ apelācijas instances tiesā pats apstiprināja, ka brīdī, kad viņu otrā stāva trepju galā ieraudzīja uzraugs /pers. E/, viņš atradies pie tur sakņupušā /pers. D/, uz kuru kliedzis, jo bija dusmīgs.

Vidzemes apgabaltiesa norāda, ka pirmās instances tiesa, apšaubot liecinieka /pers. E/ liecības, nav konstatējusi iemeslu, kura dēļ cietuma uzraugam /pers. E/ vajadzētu aprunāt apsūdzēto /pers. C/ darbībās, kuras viņš nav veicis, vai nepamatoti noliegt faktu, ka /pers. D/ miesas bojājumus guva nokrītot. Turklāt tiesa nav konstatējusi faktu, kura dēļ arī /pers. D/ /datums/liecībās, liecinot par /pers. C/ pret viņa vērsto vardarbību /pers. E/ norādītajos apstākļos, apsūdzēto aprunātu. Nopratinātais procesa virzītājs /pers. G/, kurš pierakstīja konkrētās /pers. D/ liecības, pirmās instances tiesā norādīja, ka pierakstīja tikai tos faktus, par kuriem /pers. D/ liecināja (lietas 2.sējuma 149.lapa).

Pirmās instances tiesa, taisot attaisnojošu spriedumu, liecinieka /pers. E/ un pārējo /ieslodzījuma vieta/ darbinieku (/pers. I/, /pers. K/, /pers. S/, /pers. J/, /pers. P/, /pers. AA/, /pers. G/) liecības nepamatoti atzinusi par pierādīšanā neizmantojamām, jo "minētās personas nav bijušas notikuma aculiecinieki, bet viņu liecības satur /pers. E/ paziņotas informācijas atstāstījumu" (sprieduma 13.lapa).

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 130.panta otro daļu par nepieļaujamām un pierādīšanā neizmantojamām atzīstamas tādas ziņas par faktiem, kuras iegūtas:

1) izmantojot vardarbību, draudus, šantāžu, viltu vai spaidus;
2) procesuālajā darbībā, ko veikusi persona, kurai saskaņā ar likumu nebija tiesību to veikt;
3) pieļaujot šajā likumā īpaši norādītos pārkāpumus, kas liedz konkrētā pierādījuma izmantošanu;
4) pārkāpjot kriminālprocesa pamatprincipus.

Pirmās instances tiesa nav konstatējusi kādu no likumā paredzētiem apstākļiem, kas liegtu konkrēto /ieslodzījuma vieta/ darbinieku liecības atzīt par pierādīšanā neizmantojamām. Uz šādiem apstākļiem nav norādījusi neviena no procesā iesaistītajām personām.

Vidzemes apgabaltiesa atzīst, lai apšaubītu amatpersonu sniegtās ziņas par faktiem, ko tās guvušas, pildot dienesta pienākumu, vai atzītu tās par pierādīšanā neizmantojamām, ir jākonstatē nepārprotami būtiski apstākļi, kas liedz tās izmantot pierādīšanā. Tā kā izskatāmajā lietā tādi konstatēti nav, tad pirmās instances tiesai /ieslodzījuma vieta/ darbinieku liecībās norādītie fakti bija jāvērtē ne tikai saistībā ar liecinieka /pers. E/ apgalvojumiem, bet kopumā un savstarpējā sakarībā ar pārējiem lietā iegūtiem pierādījumiem, tostarp /pers. D/ /datums/sniegtajām ziņām par faktiem, tiesu medicīnisko ekspertīžu atzinumos secināto, notikuma vietas apskates protokolā fiksētajām ziņām, /ieslodzījuma vieta/ medicīnas daļas traumu reģistrācijas žurnālā veiktajiem ierakstiem.

Apsūdzētais/pers. C/ liecina, ka miesas bojājumus /pers. D/ visticamāk varēja nodarīt notiesātais /pers. M/, kurš īsi pirms tam /datums/ap plkst. 10.00 arī viņam nodarījis miesas bojājumus sejas un auss rajonā, tīši sitot ar dūri, kuru dēļ viņam tecējušas asinis. Šādus apsūdzētā apgalvojumus neapstiprina ne tikai /ieslodzījuma vieta/ darbinieki /pers. E/, /pers. P/, /pers. S/ un /pers. J/, bet arī objektīvs pierādījums- /ieslodzījuma vieta/ medicīnas daļas traumu reģistrācijas žurnāls, kurā fiksēti /datums//pers. D/ nodarītie miesas bojājumi, bet nav fiksēti apsūdzētajam /pers. C/ nodarītie miesas bojājumi, kuri saskaņā ar viņa liecināto, bija acīmredzami, jo asiņoja (lietas 1.sējuma 206.-208.lapa).

Pirmās instances tiesā /ieslodzījuma vieta/ medicīnas māsa /pers. J/ liecināja, ka visi notiesātie pirms ievietošanas izolatorā konfliktu gadījumos tiek apsekoti. Ja notiesātajam /pers. C/ /datums/pirms ievietošanas izolatorā būtu konstatēti miesas bojājumi, tie būtu ierakstīti traumu žurnālā. Tā kā konkrētajā gadījumā tādu ierakstu nav, tad /pers. C/ miesas bojājumi nav konstatēti. Turklāt minētā lieciniece apstiprinājusi /ieslodzījuma vieta/ drošības daļas priekšnieka /pers. I/ apgalvojumus, ka bieži ieslodzītie, kuriem nodarīti miesas bojājumi, nav norādījuši uz vainīgo personu (lietas 2.sējuma 75.-77.lapa).

Lai gan /pers. C/ apgalvoja, ka ieraksti medicīnas kartēs par viņa veselības stāvokli un konstatētajām traumām /datums/ir viltoti vai izdzēsti, tomēr tiesa secina, ka šādi apsūdzētā apgalvojumi neapstiprinās ar citiem lietā iegūtiem pierādījumiem.

Proti, neviens no lieciniekiem, kuri redzējuši vai kontaktējušies ar /pers. C/ notikuma dienā un neilgi pēc tās, nav liecinājis, ka apsūdzētajam būtu bijuši redzami miesas bojājumi. Arī no SIA "/medicīnas iestāde/" dokumentiem redzams, ka /datums/plkst. 14.45, tas ir, divas dienas pēc notikušā konflikta ar /pers. D/, kad /pers. C/ tika nogādāts ārstniecības iestādē uz pārbaudi narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes (iespaida) noteikšanai, personai ārēju ievainojumu, brūču nav (lietas 2.sējuma 104.-111.lapa).

Šādos apstākļos, vērtējot apsūdzētā /pers. C/ liecību ticamību, vērā ņemams fakts, ka /pers. D/ nekad nav liecinājis, ka /datums/miesas bojājumus viņam būtu nodarījis notiesātais /pers. M/ vai kāda cita persona. Savās /datums/liecībās, kurās viņš liecinājis par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas faktiskiem apstākļiem, /pers. D/ norādījis tikai un vienīgi uz apsūdzēto /pers. C/ kā personu, kura tīši nodarīja viņam ekspertu atzinumos konstatētos miesas bojājumus.

Ievērojot to, ka /ieslodzījuma vieta/ darbinieki /pers. P/, /pers. S/, /pers. AA/, kuri nekavējoties ieradās notikuma vietā, nav liecinājuši, ka pa ceļam uz notikuma vietu vai notikuma vietā būtu satikuši kādu citu notiesāto, tostarp viņiem labi zināmo /pers. M/, un pēdējais kategoriski noliedz savu atrašanos notikuma vietā un miesas bojājumu nodarīšanas faktu, tad Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. C/ savas vainas noliegšana izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā ir viņa aizstāvības versija, lai izvairītos no krimināltiesiskās atbildības un soda.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka aizstāves norādītajam faktam, ka notikuma vietā nav atrasts priekšmets, ar kuru nodarīti konkrētie miesas bojājumi /pers. D/, nav izšķirošas nozīmes konkrētā noziedzīgā nodarījuma kvalifikācijā, jo šāda priekšmeta esību- sišanu ar slotas kātam līdzīgu priekšmetu- apstiprinājis ne tikai notikuma aculiecinieks /pers. E/, bet arī pats /pers. D/. Turklāt miesas bojājumu nodarīšanas mehānismu ar slotas kātam līdzīgu priekšmetu apstiprinājis papildus tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumā Nr./numurs/ secinātais, ka /pers. D/ konstatētie miesas bojājumi, vai kāds no tiem, varēja tikt nodarīts ar slotas kātu (lietas 1.sējuma 100.-101.lapa).

Vērtējot noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas rīka neesamību notikuma vietā apskates laikā, vērā jāņem fakts, ka pēc izdarītiem sitieniem /pers. C/ aizskrēja no notikuma vietas uz blakus esošo palīgtelpu un tur kādu brīdi atradās viens pats, kas neizslēdz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas rīka

slēpšanu. Atbilstoši notikuma vietas apskatē fiksētajam otrā stāva trepju galā tika atrasta liekšķere, taču nav atrasti citi uzkopšanas priekšmeti kā, piemēram, slota, kurai atbilstoši /pers. D/ liecinātajam tur vajadzēja būt (lietas 1.sējuma 16.-40.lapa).

Lietā nav iegūti pierādījumi, ka /datums/pēc miesas bojājumu nodarīšanas /pers. D/ no pirmā stāva, kur viņu ar asiņojošām brūcēm uzreiz noveda uzraugs /pers. E/, būtu gājis atpakaļ uz otrā stāva palīgtelpu, uz kuru aizskrēja /pers. C/. /pers. C/ miesas bojājumi nav konstatēti, tomēr brīdī, kad blakus esošajā palīgtelpā iegāja uzraugs /pers. E/, apsūdzētais /pers. C/ slaucīja nost svaigas asinis, ko viņš pats nenoliedz, taču nevarēja ticami izskaidrot to rašanos palīgtelpās. Vidzemes apgabaltiesa, izvērtējot lietā iegūtos un tiesas spriedumā jau novērtētos pierādījumus, atzīst, ka ārpus saprātīgām šaubām lietā iegūti ticami, attiecināmi un pieļaujami pierādījumi, ka /pers. C/, būdams persona, kas ievietota ieslodzījuma vietā brīvības atņemšanas soda izciešanai, tīši nodarīja vieglus miesas bojājumus /pers. D/, proti, izdarīja Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 4.punktā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, un par izdarīto viņš ir sodāms.

Nosakot soda veidu apsūdzētajam, Vidzemes apgabaltiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Atbilstoši Krimināllikuma 7.panta trešajai daļai /pers. C/ ir izdarījis mazāk smagu noziegumu. Ar savu rīcību apdraudēja /pers. D/ veselību, nodarot viņam vieglus miesas bojājumus.

No Iekšlietu ministrijas Informācijas centra Sodu reģistra izsniegtās izziņas redzams, ka /pers. C/ agrāk vairākkārtīgi sodīts par tīšu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu. Pēdējās divas reizes sodīts:

1) ar Rīgas rajona tiesas 2015.gada 15.jūnija spriedumu pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas, 50.panta piektās daļas ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem 3 mēnešiem;

2) ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 16.maija spriedumu pēc Krimināllikuma 253.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 6 mēnešiem, policijas kontroli uz 2 gadiem.

Ar Valmieras rajona tiesas 2017.gada 21.februāra lēmumu /pers. C/ noteikts galīgais sods saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu pēc 2015.gada 15.jūnija Rīgas rajona tiesas sprieduma un 2016.gada 16.maija Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas sprieduma, daļēji saskaitot piespriestos sodus- brīvības atņemšana uz 8 gadiem, policijas kontrole uz 3 gadiem. Lēmums stājies spēkā 2017.gada 7.aprīlī. /pers. C/ atbrīvots pēc pamatsoda izciešanas 2020.gada 13.jūlijā (lietas 1.sējuma 124.-128. lapa, 3.sējuma 50.-55.lapa).

Apsūdzētais ir atzīstams par administratīvi sodītu personu, jo nav nomaksājis viņam uzliktos administratīvos naudas sodus (lietas 2.sējuma 178.lapa). Apsūdzētais ir šķīries, apgādājamo personu nav (lietas 1.sējuma 123.lapa, 2.sējuma 176.lapa).

No /ieslodzījuma vieta/ /pers. C/ tiek raksturots negatīvi kā persona, kas nelabprāt uzņemas atbildību, izvairās no problēmu risināšanas, vienmēr cenšas attaisnot savas darbības vai meklē kādu citu, ko vainot. Soda izciešanas laikā ir pieļāvis deviņus soda izciešanas režīma pārkāpumus. /pers. C/ piešķirti pieci pamudinājumi (lietas 1.sējuma 131.lapa).

Novērtējusi visas iepriekš norādītās ziņas, kas raksturo /pers. C/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu, radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, faktu, ka jaunu tīšu noziedzīgu nodarījumu apsūdzētais izdarīja laikā, kad izcieta ar Vidzemes rajona tiesas 2017.gada 21.februāra lēmumu noteikto sodu, apsūdzētajam iepriekš piespriestie sodi nav atturējuši /pers. C/ no jauna tīša nozieguma izdarīšanas, tad Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzētais ir sodāms ar Krimināllikuma 130.panta trešās daļas sankcijā paredzēto bargāko soda veidu – brīvības atņemšanu. Apelācijas instances tiesa, izvērtējusi konkrētos noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas faktiskos apstākļus, atzīst, ka attiecībā uz /pers. C/ nav iespējams sasniegt Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteikto mērķi ar panta sankcijā paredzētajiem vieglāka veida sodiem- piespiedu darbu vai naudas sodu.

Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. C/ izolēšana no sabiedrības uz brīvības atņemšanas soda izciešanas laiku ir vienīgais veids, kā sasniegt ne vien Krimināllikuma 35. panta otrajā daļā paredzēto soda represīvo, bet arī preventīvos mērķus- aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Nosakot soda mēru, saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešo daļu Vidzemes apgabaltiesa apsūdzētā /pers. C/ rīcībā nekonstatē Krimināllikuma 47. Panta pirmajā daļā paredzētos atbildību mīkstinošos un Krimināllikuma 48. panta pirmajā daļā uzskaitītos atbildību pastiprinošos apstākļus.

Tā kā apsūdzētā rīcībā netiek konstatēti atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi, tad Vidzemes apgabaltiesa tiesa atzīst, ka apsūdzētais ir sodāms ar panta sankcijā paredzēto brīvības atņemšanu uz 5 mēnešiem. Apelācijas instances tiesa atzīst, ka šāds soda apmērs ir samērīgs, kā arī pietiekams, lai panāktu krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu un sasniegtu Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda mērķi.

Ievērojot to, ka apsūdzētais /pers. C/ jauno noziedzīgo nodarījumu izdarīja laikā, kad izcieta sodu pēc 2017.gada 21.februāra Vidzemes rajona tiesas tiesneses lēmuma, ar kuru viņam noteikts galīgais sods saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu pēc 2015.gada 15.jūnija Rīgas rajona tiesas sprieduma un 2016.gada 16.maija Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas sprieduma, tad Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka /pers. C/ nosakāms galīgais sods pēc spriedumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu un 52.panta pirmās daļas 4.punktu, sodam pēc šī sprieduma daļēji pievienojot neizciesto papildsodu pēc 2017.gada 21.februāra Vidzemes rajona tiesas tiesneses lēmuma.

Apsūdzētajam/pers. C/ kriminālprocesā nav piemērots drošības līdzeklis. Tā kā lietas iztiesāšanā apsūdzētais /pers. C/ ir izpildījis procesuālo pienākumu, ierodoties uz tiesas sēdēm, tad Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai apsūdzētajam /pers. C/ drošības līdzeklis nav piemērojams.

Paziņojumus par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu /pers. C/ pirmstiesas kriminālprocesā iesniegusi zvērināta advokāte Krista Milberga (lietas 1.sējuma, 172.,228.lapa). Paziņojumus par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu abās tiesu instancēs iesniegusi zvērināta advokāte Guna Karitone (lietas 2.sējuma 87.,88.,135.,147.,179.,202.,212.lapa, lietas 3.sējuma 56.lapa). Tā kā apsūdzētais vēlējies aizstāvju piedalīšanos un lietā nav iesniedzis dokumentus, kas apliecinātu trūcīgās personas statusu, tad saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 4. punktu, 368. panta pirmo daļu no apsūdzētā /pers. C/ valsts labā piedzenami 1681,01 *euro*- samaksa par aizstāvju sniegto juridisko palīdzību pirmās instances un apelācijas instances tiesās.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 1. punktu, 368. panta pirmo daļu no /pers. C/ par labu valstij piedzenami 29,16 *euro* - procesuālie izdevumi, kas izmaksāti lieciniekiem /pers. P/, /pers. AB/, /pers. AA/, /pers. E/, lai segtu ceļa izdevumus, kas saistīti ar liecinieku ierašanos pirmās instances tiesā (lietas 2.sējuma 100.,101.,102.,155, 206.lapa).

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 3. punktu, 368. panta piekto daļu procesuālie izdevumi- samaksa par SIA "/nosaukums/" tulku darbu pirmās instances tiesā, veicot tulkojumu no latviešu valodas uz krievu valodu, no krievu valodas uz latviešu valodu, 259,91 *euro* (lietas 2.sējuma 207.-208.lapa) sedzami no valsts līdzekļiem.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563. panta pirmās daļas 2.punktu, 565.panta trešās daļas 2. punktu Vidzemes apgabaltiesa

nosprieda:

Atcelt Vidzemes rajona tiesas 2020.gada 28.oktobra spriedumu.

Atzīt /pers. C/ par vainīgu Krimināllikuma 130.panta trešās daļas 4.punktā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 5 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, 52.panta pirmās daļas 4.punktu sodam pēc šī sprieduma daļēji pievienot neizciesto papildsodu pēc 2017.gada 21.februāra Vidzemes rajona tiesas tiesneses lēmuma, un galīgo sodu pēc spriedumu kopības /pers. C/ noteikt - brīvības atņemšanu uz 8 mēnešiem.

Nepiemērot /pers. C/ drošības līdzekli.

Piedzīt no /pers. C/ valsts labā procesuālos izdevumus 1681,01 *euro* samaksu par aizstāvju sniegto juridisko palīdzību pirmās instances un apelācijas instances tiesās, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā– 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Piedzīt no /pers. C/ valsts labā procesuālos izdevumus 29,16 *euro* par liecinieku ceļa izdevumiem pirmās instances tiesā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Procesuālos izdevumus 259,91 *euro* - samaksu par tulka darbu pirmās instances tiesā- segt no valsts līdzekļiem.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Senātā Krimināļprocesa likuma 574. vai 575. pantā norādīto iemeslu dēļ, 10 dienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas iesniedzot kasācijas sūdzību (kasācijas protestu) Vidzemes apgabaltiesā.

Pilns spriedums tiks sagatavots 2021.gada 20.maijā pēc plkst. 15.00 un nosūtīts pēc procesa dalībnieku lūguma.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja E.Driba

Tiesnese G.G.Kukaine

Tiesnese G.Krieviņa